

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשמת: פלונית

בשם המאשימה: עו"ד חן נחמני
בשם הנאשמת: עו"ד רן תגר

החלטה

נוסח מצונזר ומותר בפרסום

1. בהכרעת דין מיום 15.11.22 הורשעה הנאשמת בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן בעבירות פציעה כשהעברייין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין. בהתאם להסכמת הצדדים הופנתה הנאשמת לשירות המבחן, אשר הגיש בעניינה שלושה תסקירים, במסגרתם המליץ (פעמיים) לסיים את ההליך ללא הרשעה, בצו מבחן והתחייבות, ולחלופין בתוספת של"צ בהיקף מצומצם. עוד הופנתה הנאשמת לממונה על עבודות שירות שמצא אותה מתאימה לביצוע עבודות שירות במגבלות. בישיבת הטיעונים לעונש מיום 2.4.24 התמקדה המחלוקת בין הצדדים בשאלת ההרשעה. ההגנה ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן, ואילו המאשימה ביקשה להותיר את הרשעתה של הנאשמת על כנה, ולגזור את מרכיבי העונש עליהם המליץ שירות המבחן בתוספת מאסר על-תנאי. אקדים מסקנה לדיון, ואבהיר כבר עתה כי החלטתי לקבל את המלצת שירות המבחן, ולבטל את הרשעתה של הנאשמת.

2. מכתב האישום המתוקן עולה, כי עובר למועד הרלוונטי נתגלע סכסוך בין הנאשמת לבין בן זוגה ----- (להלן: המתלונן). ביום 18.10.19 הגיעה הנאשמת לביתה וביקשה מאמו של המתלונן, גב' ----- (להלן: המתלוננת) לפתוח את השער. הנאשמת נטלה סכין גילוח מהמטבח, ופצעה באמצעותו את המתלונן, שישן אותה עת בסלון הבית, בזרועו השמאלית. למתלונן נגרמו חתכים רוחביים באורך של 5-8 ס"מ עם דימום ורידי קל, אשר הצריכו תפירה. הנאשמת יצאה מהבית, ושרטה את המתלוננת בידה באמצעות ציפורניה. למתלוננת נגרמה שריטה. ביום 19.10.23 בשעה 23:59 הגיע השוטר פאדי תלחמי (להלן: השוטר) לבי"ח -----,

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

שם שהתה הנאשמת. משהודיע לה על מעצרה, אמרה לו הנאשמת כי איננה חשה בטוב, ומשכך פונתה באמבולנס לבי"ח ----- . במהלך הנסיעה ניסתה הנאשמת לפתוח את דלת האמבולנס ולצאת ממנו. בהמשך, לאחר שהגיעו ל-----, השתוללה הנאשמת וסירבה להתלוות לשוטר. אוסיף, כי במסגרת הצגת ההסדר אישרו הצדדים כי יום אחד עובר לאירוע האלימות נחקר המתלונן בתחנת המשטרה, ושוחרר בתנאי איסור יצירת קשר עם הנאשמת.

3. אשתדל למעט בחשיפת נתונים אישיים רגישים של הנאשמת, תוך הפניה לעיקרי התסקירים. הנאשמת בת כ-----, נשואה ואם לשלושה ילדים, לומדת כיום כסטודנטית ל----- --. הנאשמת גדלה במשפחה שלא סיפקה את צרכיה, נפשית וחומרית, ונחשפה מגיל צעיר לנסיבותיו המורכבות של אביה, ולמערכת יחסים קשה בין ההורים. היא עזבה את הבית בגיל 13, התדרדרה לשימוש בסמים ואלכוהול, ונקלעה למערכות יחסים שלא תאמו את גילה ומצבה, אשר הותירו בה אותותיהן. חרף האמור, הצליחה להשלים 10 שנות לימוד, ועמדה בקשר מרוחק עם בני משפחתה בסיוע גורמי הרווחה. בהיותה בגיל המתאים ביקשה להתגייס לצה"ל, כדי למצוא מענה לצרכיה התפקודיים, וביצעה מאמצים רבים לשם כך. עם זאת, היא התקשתה לעמוד במגבלות המסגרת הצבאית, ולאחר פחות משנה ערקה לתקופה ממושכת. לבסוף הסגירה עצמה וריצתה עונש מאסר בכלא צבאי, עד לקבלת פטור משירות.

לאחר שחרורה מצה"ל גבר השימוש של הנאשמת בסמים ובאלכוהול. היא הכירה את בן זוגה לשעבר, הוא המתלונן, ומקשר זה, שהיה סוער ומורכב, נולדו שניים מילדיה. לאורך השנים סבלה הנאשמת מהמתלונן, אשר הפעיל כלפיה אלימות פיזית, מילולית ונפשית. התמכרותה התעצמה, וילדיה הוצאו ממשמורתה והועברו למשמורתו של המתלונן. הנאשמת טופלה בידי מערכות בריאות הנפש, ובהמשך קיבלה סיוע בסל שיקום. היא הוכרה על ידי הביטוח הלאומי כבעלת נכות נפשית לצמיתות בשיעור 50%, ומקבלת קצבת נכות (הוצג אישור לשירות המבחן). בשנת ---- עברה תקיפה פיזית קשה מצד אביה ואחיה, לאחריה נדרשה לאשפוז ממושך. בשנת - - - נישאה לבן זוגה הנוכחי, ומקשר זה נולד בנה הצעיר. בני הזוג מתגוררים יחדיו, ומגדלים בצוותא את ילדיה של הנאשמת. במשך מספר שנים קיימה משמורת משותפת על ילדיה הגדולים בינה לבין המתלונן, ומאוחר יותר הגיעו להסכמה במסגרתה קיבלה הנאשמת משמורת מלאה על ילדיה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות. היא קיבלה אחריות מלאה על מעשיה, הסבירה את הרקע להן במצבה המנטלי הרוד באותה עת בשילוב התנהגותו האלימה והמתמשכת של המתלונן כלפיה, והביעה צער וחרטה כנים על התנהגותה. בדיקות שתן שנתנה בשירות המבחן, נמצאו כולן נקיות משרידי סם. קצינת המבחן שוחחה עם המתלונן, אשר סיפר כי המדובר באירוע חד-פעמי, וכי איננו חושש מהנאשמת. לדבריו, לנוכח קשיים עימם הוא מתמודד, הוא שבע רצון מהחלטתם המשותפת להעביר לנאשמת משמורת מלאה על ילדיהם, המתפקדת כאם מסורה, מאפשרת לו לקיים עמם קשר חיובי, ומתנהלת מולו באופן מכבד ומאופק. גם המתלוננת, אמו של המתלונן, סיפרה כי המדובר באירוע אלימות יחיד וחרגי מצדה של הנאשמת. השתיים אינן מצויות בקשר, והמתלוננת תיארה בחיוב את תפקודה של הנאשמת בעת הנוכחית.

קצינת המבחן התרשמה לטובה מהליך השיקום העצמאי שעברה הנאשמת – היגמלותה מסמים; מסוגלותה לקבל עזרה בתחום בריאות הנפש; העובדה כי קיבלה בחזרה את המשמורת על ילדיה; נישואיה מחדש וניהול חיי משפחה נורמטיביים; לימודי ----- בהם החלה. בשל התרשמותה מנזקקות טיפולית של הנאשמת, הציעה לה קצינת המבחן להשתלב בקבוצה המיועדת לנשים עוברות חוק. בחודש ----- השתלבה הנאשמת בקבוצה הממוקדת בוויסות רגשי. היא הגיעה לכל המפגשים למעט אחד, בו עדכנה באשר להיעדרה. מנחת הקבוצה התרשמה מהנאשמת כמשתתפת פעילה ודומיננטית, בעלת יכולת גבוהה להתבוננות עצמית, לצד נכונות לשיפור יכולותיה. היא הציבה לעצמה מטרות ברורות לטיפול, ובעלת מוטיבציה כנה לעבודה על דפוסייה. ניכר כי הנאשמת מחויבת להליך הטיפולי ממקום פנימי, כי היא עורכת מאמצים לשיקום חייה במישורים נוספים, ועומדת בקשר גם עם גורמי הטיפול בשירותי הרווחה במקום מגוריה. הנאשמת הביעה שביעות רצון מהטיפול הקבוצתי, וחשה כי הוא מהווה טיפול משלים לזה שעברה בעבר בתחום ההתמכרויות. כן שיתפה כי השלימה לאחרונה טיפול בן שנה ומחצה במרכז -----, ומשתתפת עתה בטיפול זוגי ומשפחתי, מתוך מטרה לסייע לילדיה המתמודדים עם קשיים רגשיים, בשל אורח החיים הבלתי יציב שקיימו היא והמתלונן בעבר.

סופו של דבר המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך תשעה חודשים, על מנת לאפשר לה להשלים את הטיפול בקבוצה. עוד המליצה להסתפק בהתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה, וככל שבית המשפט יראה צורך בענישה מוחשית, להטיל עליה צו של"צ בהיקף מצומצם, כזה שיאפשר לה להמשיך בהליך השיקום. אשר לסוגיית ההרשעה – לנוכח לימודי ----- בהם החלה הנאשמת, רצונה לעבוד כ----- והפגיעה שתגרם לה כתוצאה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

מהרשעתה, בשילוב נתונה החיוביים וההליך הטיפולי שעברה, המליצה קצינת המבחן לבטל את ההרשעה.

4. בישיבת הטיעונים לעונש הגישה ב"כ המאשימה תמונות ותיעוד רפואי של חבלות המתלוננים (עת/1, עת/2). היא התייחסה לפוטנציאל הנזק, לשימוש שעשתה הנאשמת בסכין גילוח, ולבהלה שוודאי אחזה במתלונן כשהתעורר משנתו ומצא עצמו קורבן למעשה תקיפה. אין חולק על כך שיום עובר לאירוע נחקר המתלונן בתחנת המשטרה, ושחרר בתנאים של איסור יצירת קשר עם הנאשמת. בצד זאת, מובן כי העבירות בוצעו באחריותה המלאה של הנאשמת. ב"כ המאשימה הציגה פסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וטענה למתחם עונש בין 15-30 חודשי מאסר בפועל. היא סקרה את נסיבותיה של הנאשמת כפי שעלו מהתסקירים, הכירה בתהליך הטיפולי המרשים שעברה, וביקשה לנקוט דרכי טיפול במובן של העמדת הנאשמת בצו מבחן והטלת צו של"צ בהיקף נרחב. עם זאת, המאשימה סברה כי אופיין של העבירות ומידת חומרתן אינן מאפשרות לבטל את הרשעתה של הנאשמת. לתמיכה בטענתה הפנתה לעפ"ג (מרכז-לוד) 38402-01-20 מדינת ישראל נ' אהרון (29.6.20, להלן: ענין אהרון). משכך ביקשה להותיר את ההרשעה על כנה בצד מאסר על-תנאי.

ב"כ הנאשמת ביקש להתחשב ברקע שקדם לביצוע העבירות – מערכת יחסים קשה בין בני הזוג, שהביאה למתחים ועימותים רבים. יום לפני האירוע התבצר המתלונן עם ילדיו כשהוא מחזיק בלון גז, וימים אחדים קודם לכן סטר לנאשמת והורחק ממנה. עוד הפנה לכך שזהו אירוע האלימות היחיד שביצעה הנאשמת כלפי המתלונן (ובכלל), וכי הייתה נתונה במצב נפשי רעוע, ונטלה בקביעות תרופות פסיכיאטריות. לשאלת בית המשפט, הבהיר ב"כ הנאשמת כי ההגנה איננה טוענת לקרבה לסייג אי השפיות. מעשה העבירה היה רגעי, לא מתוכנן, ומיקום הפציעה – בזרועו של המתלונן, מלמד כי לא הייתה כוונה להסב לו נזק חמור. מאז האירוע ועד הגשת כתב האישום חלפו כשנתיים ומחצה, ושנתיים נוספות עד לסיום ההליך. בפרק הזמן הממושך חלו תמורות בחייה של הנאשמת, כפי שפורט בהרחבה בתסקירי המבחן. היא נגמלה בכוחות עצמה מסמים, נקייה מזה תקופה ממושכת, נישאה מחדש לפני כ-----, הביאה לעולם ילד נוסף, קיבלה משמורת מלאה על ילדיה מהמתלונן, מגדלת את שלושת ילדיה בצוותא עם בעלה, והחלה ללמוד ----- (הוגש אישור – ענ/1), וכדבריו: "שינוי של לא פחות מ-180 מעלות".

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

ב"כ הנאשמת הכיר בכך שהנאשמת הורשעה בעבירה שאיננה מן הקלות, וביקש ליתן משקל לחוות דעתו המנומקת של שירות המבחן: "יש כאן מתאם מושלם בין החריגות של ביטול ההרשעה, לבין הנסיבות הכל כך חריגות שבתיק זה, בכל רבדיו". הוא סקר את השיקולים העומדים בבסיס האפשרות לסיים הליך ללא הרשעה, וביקש לקבוע כי הנאשמת עומדת בתנאים שנקבעו בפסיקה.

5. מפאת החשיבות שאני רואה בדבריה של הנאשמת, החלטתי להביאם במלואם: "אני רוצה לומר שאני מבינה את חומרת המעשה שעשיתי. אני מתחרטת עליו ומצטערת. הייתי מצויה בתקופה מאוד קשה ואפלה בחיי. הייתי במערכת יחסים מאוד רעילה שלוותה בשימוש בסמים ואלימות. מערכת היחסים הזו נקטעה עם המעשה שעשיתי. אח"כ לקחתי החלטה לשקם את חיי ולהפסיק לסבול, כי סבלתי, לא רק במערכת היחסים אלא בחיים. החלטתי שמגיע לי לשנות זאת גם עבורי וגם עבור ילדי שלא מגיע להם זאת. התחלתי בהליך גמילה וזה היה הצעד הראשון בשיקום מאוד ארוך של כלל האספקטים בחיים שלי. התחלתי הליך של חדלות פירעון, שילמתי קנסות, החזרתי לעצמי רישיון נהיגה. ההליך הזה מתקיים כמה שנים אחרי אותו אירוע. אני מבינה שאני צריכה להיענש עליו, אבל אני באופן מידי קיבלתי את העונש הכי גדול שיכולתי לקבל, בכך שהילדים שלי נלקחו ממני. זה גם הדבר הכי כואב והכי משפיל שיכולתי לחוות ולעבור. יחד עם כל מה שעשיתי, פעלתי בצורה מתמדת להוציא את הילדים שלי מצו נזקקות ולהחזיר אותם לחזקתי, ואני גאה לומר שהיום הם בחזקתי הבלעדית. אני עושה הכל כדי לתת להם את היציבות שהם צריכים, עושה הכל לתת להם דוגמא. אני עושה כל מה שאני יכולה. אני מבקשת מבית המשפט לעזור לי עם זה ולתת לי להמשיך עם השיקום. החלטתי גם ללכת ללמוד, כדי שיהיה לי עתיד ואוכל לפרנס אותם, ואוכל להסתכל על עצמי בכבוד במראה. היום אני ב-----, וגאה לומר שהציונים שלי מדהימים, ואני רוצה להמשיך להיות גאה בעצמי".

ד"ר

6. כאמור בפתח ההחלטה, המחלוקת בין הצדדים מצומצמת בשאלת ההרשעה, ובה נתמקד. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדיון, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, וכוחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון – סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים, השני – יש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה ומוחשית בסיכויי שיקומו ולבסס אותה בראיות.

7. אשר לתנאי הראשון – אין לכחד כי הנאשמת ביצעה עבירה חמורה: היא הפתיעה את המתלונן בשנתו ופצעה אותו באמצעות סכין, ומטבע הדברים, פעלה ללא מעורבות או תרומה שלו לאירוע. נקל להניח את הבהלה שאחזה במתלונן כשהתעורר בעודו מותקף בסכין. תמונות הפציעה והדם שניגר מזרועו (עת/1) ממחישות את חומרת העבירה. בצד זאת, סבורני כי לא מדובר במקרה בעל חומרה יתרה, כזה שאיננו מאפשר לסיים את ההליך ללא כתם של הרשעה. ראשית, המעשה לא תוכנן מראש. שנית, השימוש בסכין הסתיים כהרף עין, ללא ניסיון של הנאשמת להמשיך את האירוע או להסלימו. שלישית, מיקום הפציעה – זרועו של המתלונן, מלמד כי לא הייתה כוונה לגרום לו לנזק חמור או מסכן חיים חלילה. ואכן, הפציעה ברף נמוך יחסית, ופוטנציאל החבלה – אף הוא אינו רב, משאין המדובר באיבר רגיש. רביעית, הרקע למעשה – המתלונן נחקר יום עובר לאירוע, ונאסר עליו ליצור קשר עם הנאשמת – באופן המתיישב עם האמור בתסקיר המבחן, באשר להתנהגותו האלימה של המתלונן כלפי הנאשמת במשך תקופה ארוכה. ניכר כי זו סבלה מנחת זרועו, והשילוב בין האלימות הפיזית, המילולית והמנטלית שחוותה, לבין מצבה הנפשי הרעוע באותה עת, מצדיק התחשבות. לאירועים חמורים שהסתיימו ללא הרשעה ראו: ע"פ 7668/11 מדינת ישראל נ' נטלי רוטטובצב (24.4.12); ע"פ 9090/00 בעז שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.01); עפ"ג (מחוזי ת"א) יוגב פודוגורני נ' מדינת ישראל (7.10.15); עפ"ג (מחוזי חיפה) 25795-01-15 אדוארד מרקוס נ' מדינת ישראל (26.2.15).

ב"כ המאשימה תמכה יתדותיה בענין אהרון, שם קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום, אשר ביטל את הרשעתו של המשיב שתקף את רעייתו וגרם לה לחבלות של ממש. לכאורה, סעיף האישום המיוחס לנאשמת חמור יותר, ברם, עיון בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, מגלה כי מעשי המשיב חמורים לאין ערוך מאלו של הנאשמת: "כתב האישום בו הודה המשיב מתאר אירוע אלימות חמור שהתרחש כלפי אשת המשיב ביום 9.11.18, אשר הייתה באותה העת בחודש הרביעי להריונה, כאשר לבני הזוג היו אז 6 ילדים. המשיב קילל את אשתו, היא ביקשה ממנו להפסיק, אך הוא המשיך לקלל אותה, ירק בפניה, דחף אותה לעבר הקיר בעוד היא ניסתה להגן על עצמה והיכתה בפניו. או אז תפס המשיב בסנטרה של

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

המתלוננת. השליך אותה על המיטה והיכה בגבה. כאשר ניסתה להתקשר למשטרה, חנק אותה בצווארה והפיל אותה על הרצפה. כתוצאה מכל האירוע נגרמו למתלוננת שטפי דם נרחבים בידה ובגבה". בית המשפט המחוזי קבע כי "האופן הברוטאלי והמשפיל בו תקף המשיב את אשתו ההרה, כאשר הוא לא נרתע גם כאשר ניסתה להתגונן מפניו, מנע ממנה להתקשר למשטרה בכך שחנק אותה והפיל אותה, הכול תוך גרימת חבלות וגרימת סיכון לעובר שברחמה, אינו מאפשר השלמה עם ביטול הרשעה".

8. אשר לתנאי השני – במקבילית הכוחות שבין חומרת העבירה והכלל המורה להרשיע את מי שביצע עבירות פליליות, לבין הנזק הצפוי להיגרם לנאשמת כתוצאה מהרשעתה בדין, האיזון הראוי מורה להימנע מהרשעה. הנאשמת החלה את חייה בנקודת פתיחה נמוכה, לאחר שסבלה מילדותה והתמודדה עם קשיים מרובים בתוך משפחתה. היא התמכרה בגיל צעיר לסמים, והמשיכה למערכות יחסים לא בריאות, ולא רק עם המתלונן. חרף מצבה, לאחר שילדיה נלקחו ממנה, החליטה הנאשמת לערוך מהפך בחייה – לא פחות מכך. היא נגמלה באופן עצמאי מסמים; עברה טיפולים נפשיים; הסתייעה בשירותי הרווחה העירוניים כדי לקבל טיפולים אישיים, זוגיים ומשפחתיים; נישאה והביאה ילד נוסף לעולם; קיבלה בחזרה את החזקה על ילדיה, וכיום היא מגדלת אותם במשמורת מלאה בצוותא עם בן זוגה; היא השתתפה בטיפול במסגרת שירות המבחן, וזכתה להערכת הגורמים המטפלים; ממשיכה בטיפולים באמצעות העירייה במטרה לטפל בילדיה ולהעצימם; החליטה לקדם עצמה מקצועית, ומסיימת שנה ראשונה ב----- (ענ/1). בדבריה לעונש שיתפה הנאשמת את בית המשפט אודות התהליך המורכב והממושך שביצעה, ועודנה מבצעת. סיפרה על הנסיבות שהביאו אותה להחלטה לשקם את חייה וחיילדיה, וכיצד היא פועלת מאז, עקב בצד אגודל, כדי להשיג את מטרותיה. דבריה של הנאשמת עוצמתיים ומרגשים, וניכר כי באו ממקום אמיתי, של אישה שהייתה מצויה שנים רבות במקום קשה ואפל, ובחרה להתמודד עם הקשיים, ולעשות כל שנדרש כדי לשנות את מסלול חייה.

הותרת הרשעתה של הנאשמת על כנה תפגע בה במישרין, ----- בכך לא סגי: משעה שמדובר במי שעושה כל מאמץ להוציא עצמה מהתחתית בה הייתה מצויה, לשקם את מסלול חייה ולהעלותו לכיוון חיובי, היא ראויה להתחשבות מיוחדת של בית המשפט. שירות המבחן, ובצדק, הכיר בתהליך השיקומי יוצא הדופן בו מצויה הנאשמת, והמליץ לסיים את ההליך ללא הרשעה. המלצה זו נשענת על אדנים יציבים, ומקובלת עליי במלואה. המאשימה, בהגינותה, ראתה להתחשב בשיקומה של הנאשמת בדרך של חריגה לקולה ממתחם העונש המתאים

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

לעבירות שביצעה. כך ראוי. ברם, סבורני כי ראוי לילך כברת דרך נוספת לקראת הנאשמת ולבטל את הרשעתה, באופן שיאפשר לה להמשיך בחייה ללא כתם שיסגור בפניה דלתות, ויקשה עליה להשלים עד תום את תהליך הריפוי והשיקום. אזכיר, כי אם חלילה תפר הנאשמת את האמון שבית המשפט נותן בה, לא תעמוד בצו המבחן או צו השל"צ, ניתן יהיה להפקיעם, להרשיעה ולגזור את עונשה. במובן זה, החלטת בית המשפט משמרת הרתעה שיש בה לחזק את הסיכויים כי הנאשמת תתמיד כהלכה בשיקום.

אוסף, כי חרף הכלל בדבר החובה להוכיח פגיעה קונקרטית, ניתן להצביע על מקרים בהם בוטלה הרשעה אף בהיעדר אינדיקציה מוחשית ממשית לפגיעה. ראו רע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.17); ע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.14); רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (6.4.11); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.20); עפ"ג (מחוזי י"ם) 20164-11-19 מדינת ישראל נ' כהן (8.7.20, לא פורסם). למקרה בו המאשימה הסכימה לביטול הרשעה חרף כך שלא ניתן היה להצביע על נזק מוחשי שייגרם לנאשם ראו ת"פ (שלום רשל"צ) 15351-10-17 מדינת ישראל נ' יניב שוסטר (14.1.19).

9. התוצאה היא שאני מאמץ את המלצת שירות המבחן, ומורה כדלקמן:
- א. הרשעתה של הנאשמת מבוטלת.
 - ב. הנאשמת מועמדת בצו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשמת משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו, הרשעתה וגזירת הדין מחדש.
 - ג. הנאשמת תבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ), בהתאם לתוכנית שתוכן ע"י שירות המבחן ותוגש תוך 30 ימים. תז"פ בהתאם. על הנאשמת להשלים את ביצוע השל"צ תוך שנה מהמועד בו תאושר. הוסבר לנאשמת כי אם לא תעשה כן, עשוי בית המשפט להרשיעה ולגזור את דינה מחדש.
 - ד. הנאשמת תיתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירת אלימות פיזית או מילולית. הנאשמת תצהיר על התחייבותה לפני עוד היום, שאם לא כן, תרצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

בית המשפט מאחל לנאשמת הצלחה.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52926-03-22 מדינת ישראל נ' פלונית

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לשירות המבחן.

ההחלטה המלאה והמחייבת ניתנה במעמד הצדדים ביום 1.5.24, והיא אסורה בפרסום.
הנוסח דנן מצונזר ומותר בפרסום.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשפ"ד, 01 מאי 2024, בהעדר הצדדים, ותישלח אליהם.

גיא אבנון, שופט